

POLUDELI ŽAŠTITNIK

TEKST I CRTEŽ: LUKA ENOH

Gea je strip s jakom ideološkom crtom, u to nema sumnje. Posredi je retkost, i to ne samo u izdavačkoj kući *Serđo Boneli*. Stripovi su roba za masovnu potrošnju i samim tim su, kao i svaka druga roba, pravljeni da se dopadnu svima – levicarima, desničarima i onima između. Kod Luke Enoha, međutim, nema jalove neutralnosti, *Gea* očigledno vuče ka levoj strani političkog spektra, odnosno ka anarho-levici. Ali i pored toga, daleko je od plitkog političkog pamfleta.

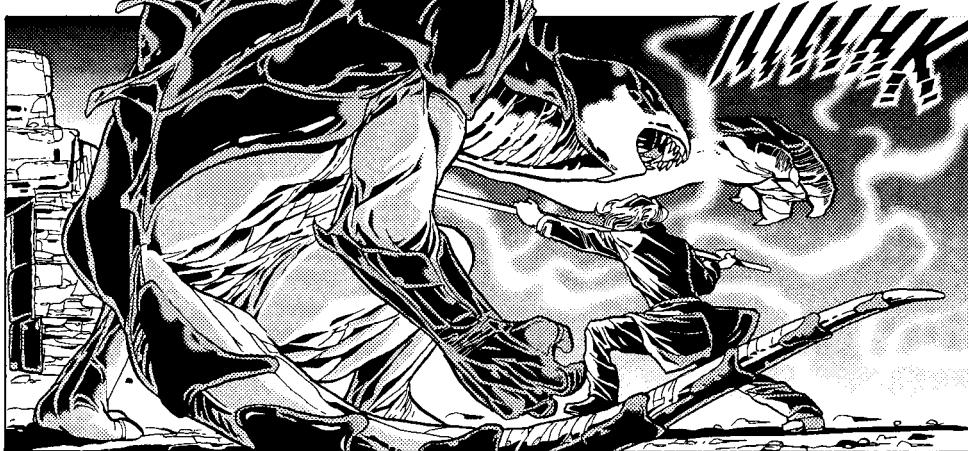
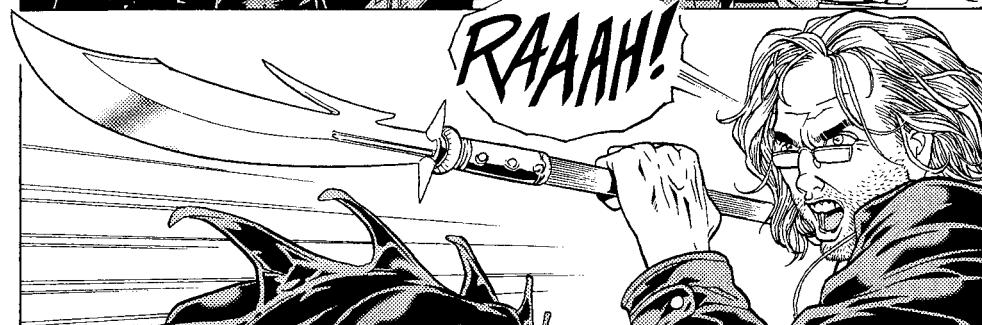
Najkontroverznejne i najčešće teme u serijalu jesu problemi i integracija marginalnih društvenih grupa, bilo da su u pitanju etničke manjine, bilo seksualne. Kao što smo videli u *Majci nasilja*, a i u *Uljezu*, ove manjine olicene u raznim uljezima, koji dolaze ne samo ih drugih država već i iz drugih univerzuma, susreću se sa strahom, nerazumevanjem, nasiljem i beznađem. I dok usled toga može izgledati kako *Gea* nekritički staje na stranu multikulturalnosti, kako sugeriše da Zemljani (odnosno – zemlje Zapada) moraju da bez pogovora prihvate kulturu i tradiciju doseljenika – sama postavka serijala kaže nam da to nije tako. Koliko god uljezi iz drugih dimenzija služe kao metafora za doseljenike iz trećeg sveta, koliko god nam delovalo kao da serijal propoveda da svi možemo da se držimo za ruke i volimo, multikulturalnost u *Gei* ne funkcioniše. Na svakog vlema koji može da se uklopi dolazi po jedan đavo iz Krvničkog soja kome integracija nije ni na kraj pameti. Možda deluje kao paradoks, kao nedovoljna razrađenost serijala ili kao ustupak klasičnoj avanturi koja će se uvek oslanjati na sukob – a u stripovskom sukobu neko mora biti loš – ali to nije tačno. Enoh se do sada bavio društvenim problemima koji, i pored toga što su naizgled kompleksni, u načelu imaju prost odgovor: ne mirzite drugačije od sebe, svako ima pravo na svoj život i verovanja. Ali od *Poludelog Zaštitnika* pitanja s prostim odgovorima više nema.

Gea se ovde susreće sa Orlandom, Zaštitnikom koji odbija da se bori i postaje dezerter. Da li je on taj koji je poludeo, ili je u pitanju prikladno nazvani Išmael, Odstranjivač koji ga progoni – to je na čitaocima da procene. Međutim,

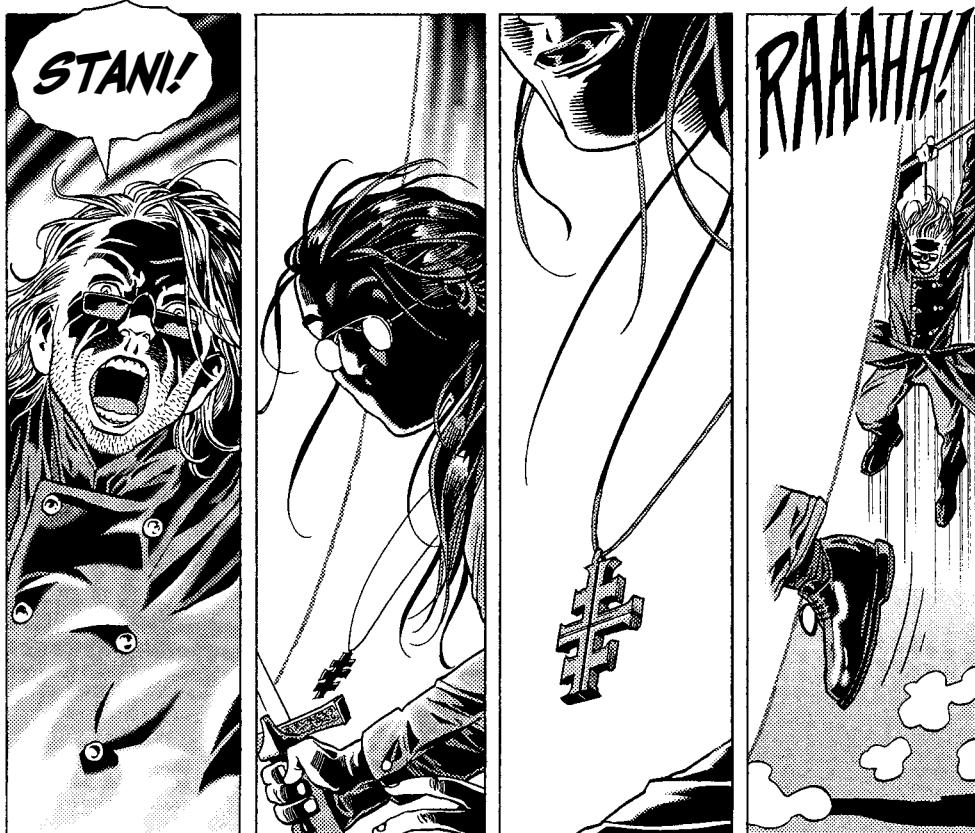
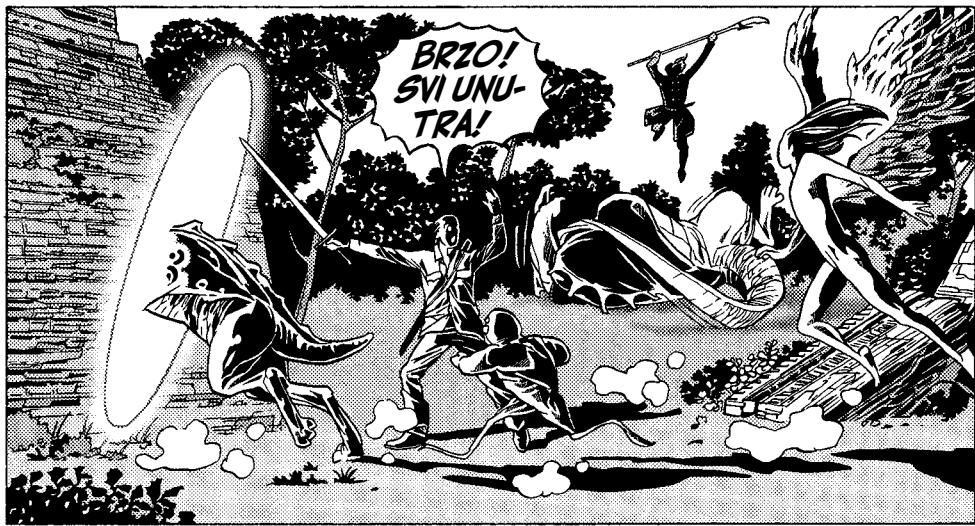
ova priča postavlja nekoliko nezgodnih pitanja, i za jedan avanturistički serijal i za filozofiju koju je do sada naizgled zastupao. Prvo, ukoliko su dezerterstvo, prigorov savesti i odbijanje da se učestvuje u sukobu toliko poželjni – ko će se, što bi Gea rekla, boriti protiv zloča? Orlando će odbaciti sukob s Krvničkim sojem kao nešto što ga ne zanima, ali neće dati odgovor na to pitanje. S druge strane, *Poludeli Zaštitnik* postavlja našu planetu Zemlju kao jedan od boljih mogućih svetova i ljudsku rasu kao srećnu (i učmalu) što ne mora da taj raj deli ni sa kim. Odstranjivač Ivan će primetiti kako Zaštitnici baš i nisu najpravičniji, kako u stvari samo sprovode monopol nad dimenzionalnim putovanjima koji su Vrhovnici uveli, nikad ne gledajući širu sliku. Gea tako postaje samo graničarka zadužena da izbeglice šalje van granica obećane zemlje (da ne kažemo van granica zapadne Evrope i famoznog zida od belog šengena, iako je analogija očigledna) u kojoj se ljudska rasa komotno baškari i uživa u egoizmu i sebičnosti koji su joj mir i civilizacija doneli – Geina misija nije pravedna, nikad to nije ni bila. No, ni to nije sve: s jedne strane, Orlando smatra da rat ne donosi napredak, a s druge, Arhont u Geinom snu primećuje kako su civilizacija i mir doveli do stagnacije čovečanstva, dok je Krvnički soj napredovao kroz sukobe. I ko je tu u pravu? Ako mir donosi stagnaciju, a rat enormne žrtve, ali i razvoj, šta treba izabrati? Hoće li Đavoli nadjačati ljude zato što ne žive u miru i samim tim kod njih nema dezertera i prigovarača savesti? Varvari su pred vratima i s njima razgovora nema... Šta nam je činiti?

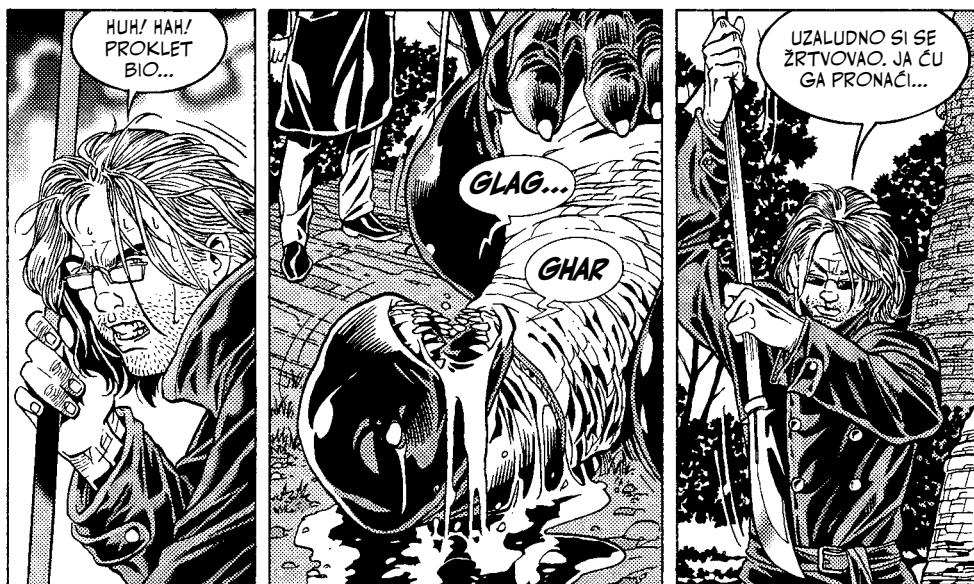
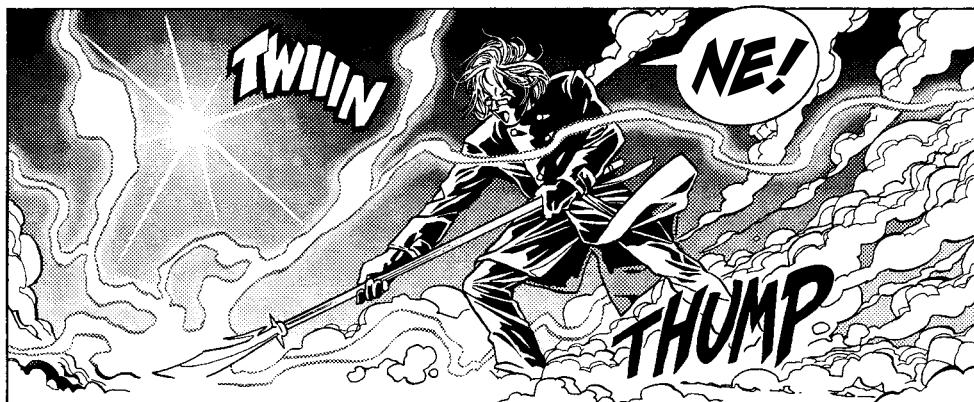
Poludeli Zaštitnik ponekad suptilno, a ponekad baš i ne, potkopava ceo dosadašnji tok serijala. Sukob se bliži i priče o integracijama i manjinama padaju u drugi plan. Progres je doduše uvek bio važna stavka u serijalu: Gea je napredovala duhovno, od neiskusne klinke do Zaštitnice koja može da podigne nivo astralne ravni. Sad se postavlja pitanje šta je važnije: mir ili progres? To je tema kojom će se serijal baviti do samog kraja.

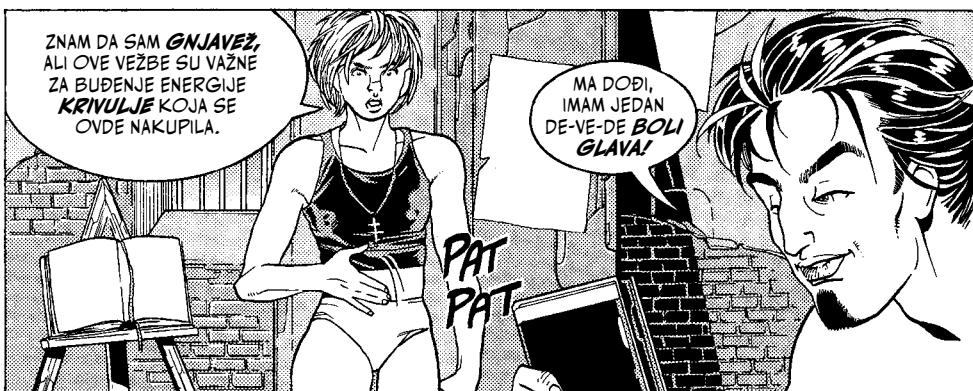
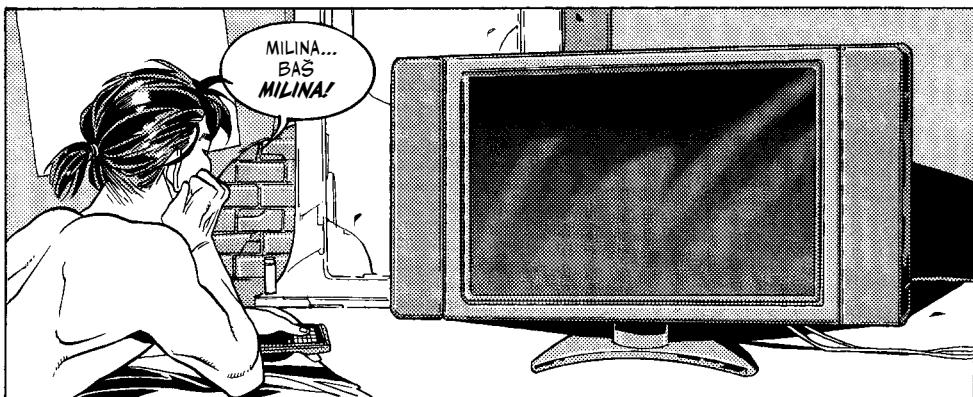
I prostih odgovora više neće biti.

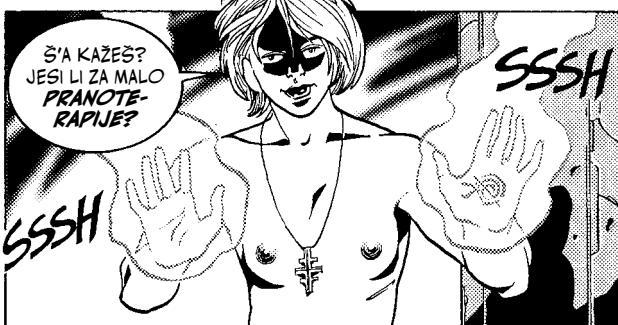
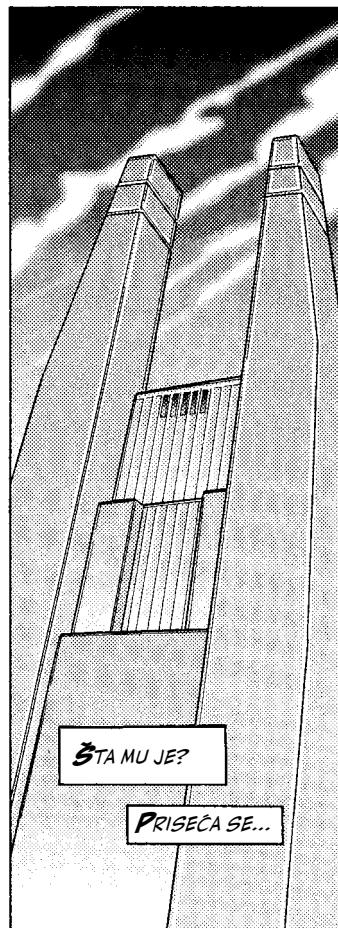

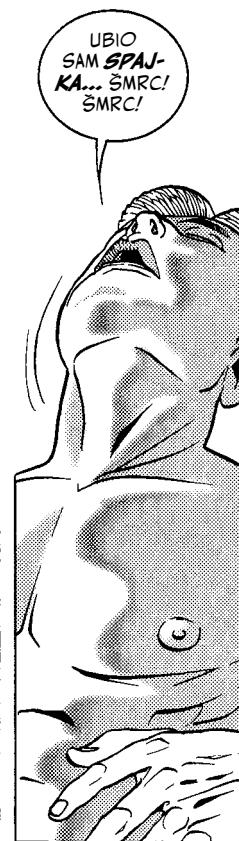

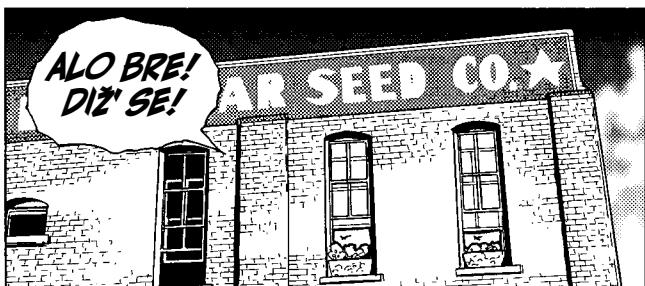
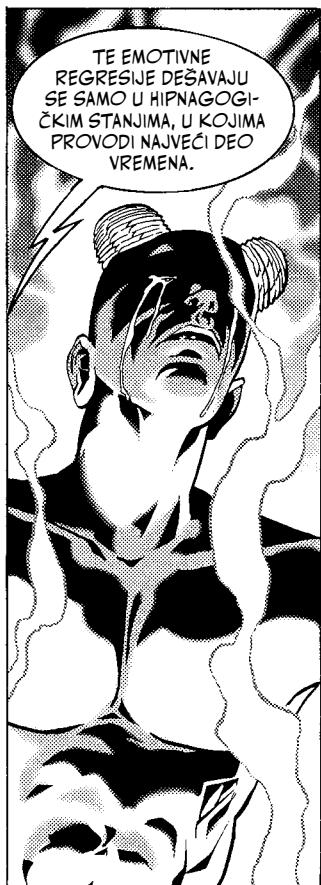
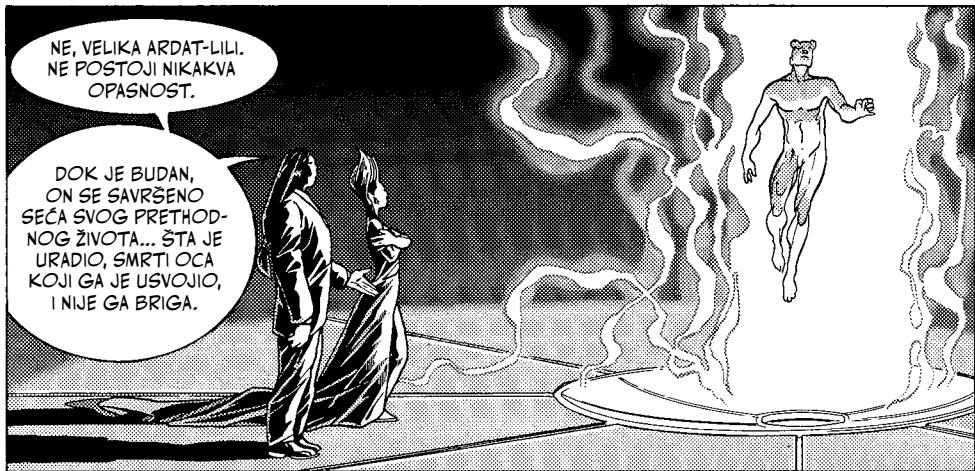

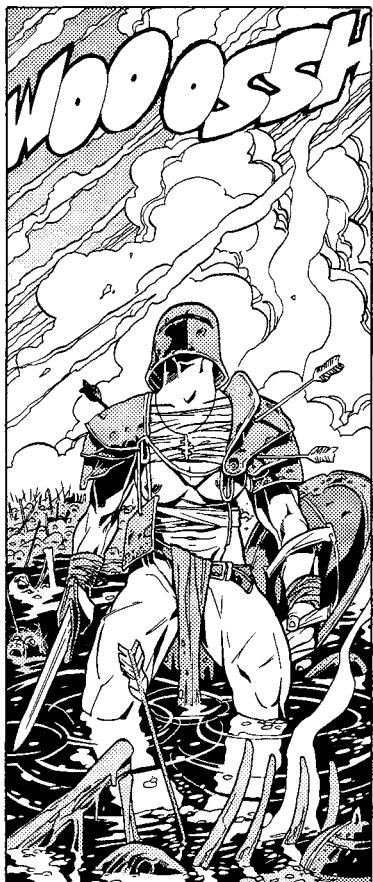

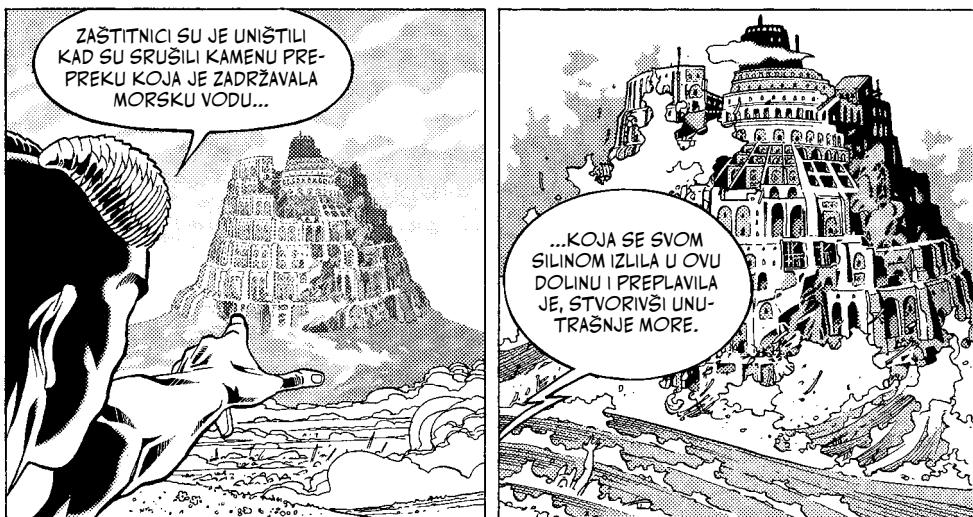
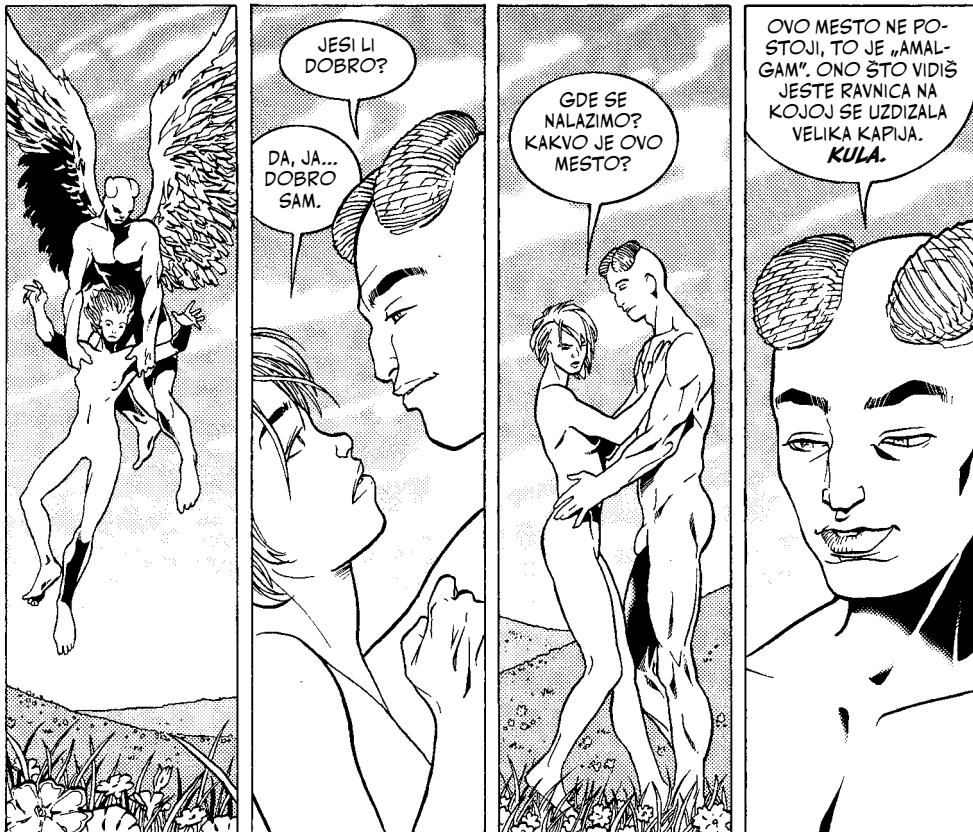
ŠTA MU JE?

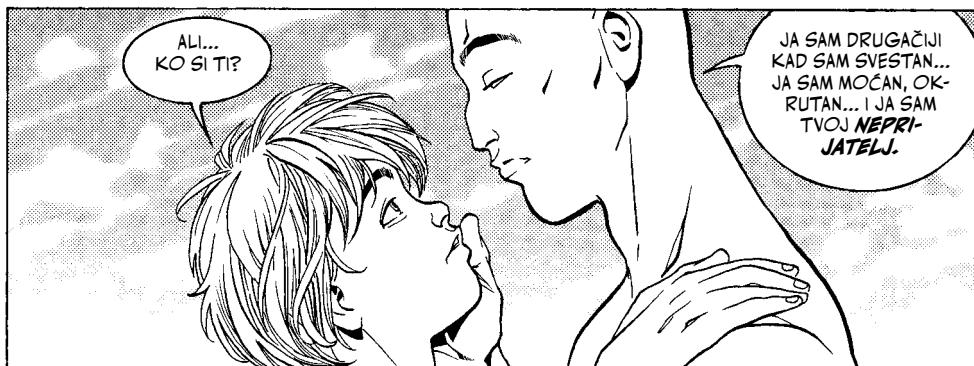
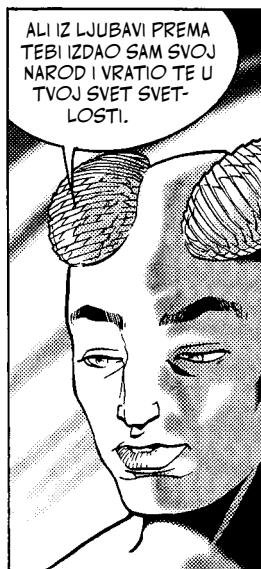
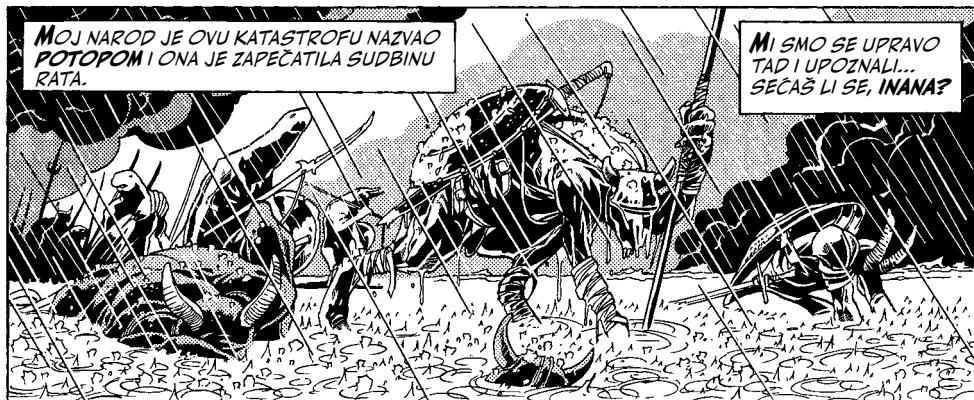
PRISEĆA SE...

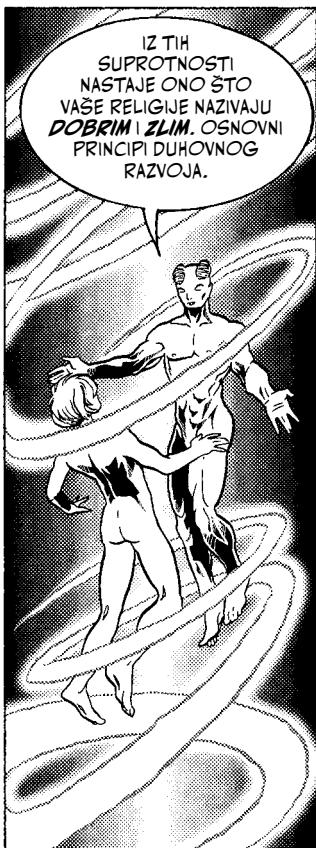

KAD NAROD DOSTIGNE ODREĐENI STEPEN CIVILIZACIJE I MOĆI, I KAD VERUJE DA JE BEZBEDAN, POČINJE DA UŽIVA U DOBROBITIMA MIRA I BLAGOSTANJA KOJE MU BOGATSTVO OMOGUĆUJE...

VOJNIČKE VEŠTINE BLEDE, VIŠAK CIVILIZACIJE STVARA NOVE POTREBE, NASTAJE EGOIZAM. NE POSTOJI VIŠE NIJEDAN IDEAL OSIM TRENUTNOG UŽIVANJA U BRZO STEĆENIM DOBRIMA...

GRAĐANI SE VIŠE NE BAVE JAVnim POSLOVIMA, I NAKON IZVESNOG VREMENA GUBE SVE VRLINE ZAHVALJUJUĆI KOJIMA SU POSTALI MOĆNI.

TAD SUSEDI, VARVARI ILI POLUVARVARI, ČJE SU POTREBE MINIMALNE A IDEALI VELIKI, NAPADAJU NAROD KOJI JE POSTAO PREVIŠE CIVILIZOVAN...

...I STVARAJU CIVILIZACIJU NA OSTACIMA ONE KOJU SU POKORILI.

